

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 262/2026
11.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 1. и става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Уроша Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К бр 135/23 од 16.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 472/2025 од 27.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. марта 2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Уроша Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Књажевцу К бр 135/23 од 16.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 472/2025 од 27.11.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу К бр 135/23 од 16.05.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 1. и става 2. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, те на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а ако је не плати у том року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и паушала у износима наведеним у изреци пресуде, те да оштећеној ББ на име накнаде штете плати износ од 10.500,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр 472/2025 од 27.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Књажевцу К бр 135/23 од 16.05.2025. године, потврђена. Истовремено је одређено да трошкови кривичног поступка, настали пред судом другог степена, падају на терет окривљеног, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и побијане пресуде укине, а предмет врати првостепеном или другостепеном суду, или да преиначи побијане пресуде тако што ће утврдити повреду закона.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да се нижестепене пресуде заснивају на незаконитом доказу, обзиром да је као један од кључних доказа оптужбе током поступка спомињан и видео снимак са камера банке, док се током поступка показало да такав снимак не постоји, већ да постоје само фотографије са камера банке, па како је током поступка установљено да са камера банкомата „... банке“ није забележена видео репродукција садржаја, то су према ставу браниоца нижестепене пресуде засноване на непостојећем доказу, који уопште није изведен током поступка.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, из списка предмета произилази да су нижестепене пресуде засноване на доказима изведеним на главном претресу, обзиром да је првостепени суд у доказном поступку извршио увид у извештај „... банке“ од 12.08.2022. године, те да је извршен преглед ЦД заведеног у ОЈТ-у у Зајечару, Одељење у Књажевцу под бројем 1КДП II 8/23, из ког је утврђено да се на истом налази 20 фотографија са банкомата „... банке“, Пословнице у Књажевцу, а на којима се види да је окривљени окренут ка банкомату и да прислања предметну платну картицу.

Како су, дакле, побијане пресуде засноване на доказима изведеним на главном претресу, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Исти захтев, у осталом делу, одбачен је као недозвољен.

Ово стога што у осталом делу захтева бранилац истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 395. став 4. ЗКП, а која је према ставу браниоца учињена на тај начин што је првостепени суд на главном претресу одбио предлог одбране за суочење сведока ВВ са окривљеним, без образлагања разлога одбијања, па како наведена повреда закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Исти захтев одбачен је као недозвољен и у делу у којем се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, обзиром да бранилац у образложењу захтева не наводи у чему се ова повреда закона конкретно састоји, односно на који начин је одлуком о кривичној санкцији нижестепеним пресудама повређен закон, већ изложеним наводима захтева – да је суд био у прилици да приликом одмеравања казне окривљеном изрекне блажу казну и осуди га на казну затвора коју би издржавао у просторијама у којима станује, те да није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, док је са друге стране престрого ценио околност да је окривљени осуђивано лице, у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем су захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић